

Universitätsbibliothek Paderborn

Instructio practica ...

De Conversatione Apostolica - A Curatoribus Animarum piè & fructuosè instituenda ; Complectens varios & solidos modos juvandi & consolandi diversorum Statuum Personas afflictas, praecipuè aegras & captivas ...

Lohner, Tobias

Dilingæ, 1680

§. 9. Quomodo consolandi sint, qui graves tentationes patiuntur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-49274](#)

§. IX.

Quomodo consolandi sint, qui graves tentationes patiuntur.

I. Nprimis his quoque exemplum Christi ob oculos ponatur; nam, ut recte S. Hieronymus in c. 6. epist. ad Gal. discurrevit: *Si Salvator noster tentatus est, quis potest esse securus, intentatum se sita huius maria transire?*

II. Conditionem vitæ humanæ in memoriam illis revocet, quæ, teste Joho c. 7. est militia super terram; unde recte pius Asceta l. 1. c. 13. ait: Non est homo securus in tentatione, quamdiu vixerit, quia in nobis est, unde tentamur, ex quo in concupiscentia nati sumus. Quam ob causam Christus non jussit nos orare, ut non habeamus tentationes, sed ut non inducamur, id est, vincamur ab illis.

III. Considerare illos jubeat, quod, teste S. Jacobo, fidelis sit DEUS, atque a deo non passurus sit, ut ultra vires tententur; si enim, ut recte discurrevit S. Ephrem. s. de patient. Homines, cum tam parum sciunt, sciunt tamen discernere, quantum oneris singula jumenta ferre valeant, tantumque imponunt, quantum eorum vires tolerant: Si etiam Figulus vasa efformans novit, quanto ea tempore in igne relinquunt oporteat, ne, si diutius relinquit, adurantur; si minus, dissolvantur; quanto magis DEUS, cuius est infinita potentia & sapientia, novit, quibus temptationibus & probationibus indigeant animæ ipsi placere volentes, neque majores permitteret, quam ipsorum utilitati conducat. Hinc meritò S. Augustinus in Ps. 61.hortatur: *Noli timere, permisum facere aliquid Tentatorem; habes enim misericordissimum Salvatorem. Tantum permittitur ille tentare, quantum tibi prodest, ut exercearis, & proberris, ut, qui te nesciebas, à te ipso inveniaris.*

IV. Ostendat illis, quam parum illis Tentator nocere possit, nisi ipsi velint. Eum in finem pulcherrimam illam S. Augustini s. 197. de temp. sententiam illis in memoriam revocet, dum sic loquitur: *Sed dicit aliquis: Si alligatus est (Diabolus) quare adhuc tantum prævalet? Verum est, Fratres charissimi, quia multi prævalent, sed tepidis & negligentibus. & Deum in Veritate non timentibus. Alligatus est enim catenis,*
Et ne-

Gnominem potest mordere, nisi eum, qui se illi moritur
curitate coniunxerit. Iam videte, Fratres, quām fuit
Homo, quem canis in catena positus mordet. Tu te illipso
lupratus **E**cupiditates facili noli coniungere, **E**c ille
non prae sumit accēdere: latrare potest, sollicitare potest,
dere omnino non potest, nisi volentem; non enim cogere
suadendo nocet, nec extorquet à nobis consensum, sed p

V. Demonstret illis, quām paratum habeat ad tem-
nes suas vincendas auxilium. Nam in primis, sicut olin
bas Moyses Isidoro Monacho ob tentationes Monastice
re volenti, immensam quidem ab initio multitudinem
monum ex parte Occidentis ostendit, mox verò ad Ori-
respiciere jussit, ibidemque majorem longè SS. Angelorum
auxiliandum illi paratorum copiam monstravit, ita id
quoque sperare possunt. Præterquam quod ipse etiam
pro ipsis stet, atque adeò merito dicere queant: Si DEI
nobis, quis contra nos?

VI. Jubeat illos præmium, quod ex victoria un-
um sperare possunt, ob oculos ponere; de quo præcisus
Bernardus c. 19. de domo int. ait: *Molesta est lucta, sa-
dus, quia, si habet pœnam, habebit et coronam; non
sensus, ubi non est consensus, immo quod resistentem se
vincentem coronat.*

VI I. Ostendat illis, quantopere DEO placere, cu-
m amorem sibi conciliare possint, tentationes fortiter su-
do; sicut enim probata amicitia magnam hominibus des-
tionem afferre solet, sic quoque DEO comperta Justitia
in temptatione summopere placet, & per quam illi gratu-
cit. Illede cùm S. Gertrudis, ut Bloßius c. 4. monil. sp.
fert, propter minutiorum defectum sese multū argui-
tijset à Domino, ut illum penitus in ipsa emendaret, atque
ipsa auferret, Dominus blandè illi respondit: Et quare
ut ego magno honore, & tu ingenti præmio careras
quandounque homo studet pro amore meo defectus vi-
tantū mihi honoris ac fidelitatis exhibet, quantum
strenuus Duci suo exhiberet, si strenue scipsum in bello
micias opponeret, eosque viriliter prosterneret.

VIII. Proponat ipsis ob oculos solatium & gaudi-
uni, quod victoriā talem sequetur; si enim tantopere

deat, ubi victoriam aliquam insignem de capitali hoste Patriæ reportatam audiunt; quanto majus percipient gaudium ac solarium, si Dæmonem velut animæ suæ capitalissimum Hostem ipsi vicerint. Hinc meritò pius Author l. 2. de imit. Christi c. 9. ait: *Solet sequentis consolationis præcedens tentatio esse signum; nam temptationibus probatis cœlestis promittitur consolatio. Qui vicerit, inquit, dabo ei edere de ligno vita.* Et iterum: *Vincent dabo manna absconditum.* Apoc. 2. Nimirum sicut Angeli Christo post superatam temptationem cibos cœlestes ministrabant, ita DEVS ijs, qui simili modo vicerint, cœlestes suas consolationes submittet.

IX. Alias quoque utilitates temptationum ijsdem enarrabit: nam, ut vere iterum Thomas de Kempis l. 1. c. 13. pronunciavit, sunt temptationes sæpe valde utiles, licet molestæ sint & graves, quia in illis homo humiliatur, purgatur, & eruditur, immo & probatur juxta illud Deut. 13. *Tentat vos Dominus DEVS vester, ut palam fiat, utrum diligatis eum, vel non, in toto corde, & in tota anima vestra.*

X. Denique non parvum etiam solarium creare poterit, si ipsis narretur, quod olim Christus S. Brigittæ quærenti, quod tam gravibus temptationibus, & inutilibus cogitationibus vexaretur, respondit: *Hac vera est Iniquitia, inquietabat, ut, sicut prius delectabaris in vanitatibus mundi contra voluntatem meam, ita modo tibi molestæ sint variæ, perversæ cogitationes contra voluntatem tuam.* Verumtamen iste judicium meum moderatè & cum discretione, firmiter semper confidens in me DEO tuo: certissime enim scire debes, malas cogitationes, quibus mens reluctatur, & quas detestatur, esse purgationem atque coronam. Rodriq. p. 1. tr. 8. c. 29. Unde meritò S. Jacobus c. 1. dixit: *Omne gaudium existimat, Fratres, cism in variis temptationes incideritis, scientes, quod probatio fidei vestra patientiam operatur, patientia autem opus perfectum habet.* Quod bene agnoscens Abbatisa Sara tredecim annis à fornicationis Spiritu tentata, nunquam oravit, ut recederet ab ea hujusmodi pugna, sed hoc solum dixit: *Da mihi fortitudinem DEVS, ut in vitis PP. l. 6. refertur.*

**

CAPUT